

Pokyny z ciziny? Jurečka ještě vloni plánoval důchodovou reformu zcela jinak, rozebírá docent Valenčík

- CZ24 News | 23. srpna 2023

ČESKO: „Zatím jsme jen v přípravné fázi.“ Vysokoškolský pedagog, ekonom, docent Radim Valenčík po čase znovu upozorňuje, jak funguje globální moc. „Až příliš to připomíná atmosféru normalizace,“ podotkl. Podle něj je nutné si uvědomovat, „že k vývozu inflace z USA, resp. k jejímu ‚rozvozu‘ do celého světa, byla nutná dominantní geopolitická moc, která byla kupována právě z prostředků získaných emitováním ničím nekrytého dolaru.“ Doporučuje, aby bylo veřejně deklarováno, které zásady průběžného penzijního systému jsou součástí základní společenské smlouvy.

Dlouhodobě pracujete na „vizi, kterou potřebujeme“. V tomto kontextu, jak se díváte na strategii české ekonomiky a vizi těch, kteří hospodářsky zatím ovlivňují naši zem?

V prosinci tomu budou dva roky, kdy jsme s několika přáteli začali vizi systematicky vytvářet. Bylo nutné udělat si představu o její struktuře, ujasnit si, na co navázat, zpracovat stručnou verzi apod. Za velký úspěch považuji nedávné vydání monografie k metodologické roli vize v oblasti společenských věd, je veřejně přístupná.

Jedním z důvodů, který nás vedl k tomu, že jsme na ní urychlili práce, byl Jurečkův fatální obrat, kterým „odtroubil“ cestu stabilizace systému penzijního pojištění formou zvýšení individuální zainteresovanosti na prodloužení doby výdělečného uplatnění. Ukazuje se, že bez komplexního vidění, bez pochopení toho, jak jsou problémy, a to nejen ekonomické, vzájemně provázány, nelze udělat pro naši zemi nic užitečného.

V případě této vlády je to však ještě horší. Je to soubor vybraných a upravených morálně i intelektuálně vyprázdněných jedinců, kteří se nechají řídit pokyny cizí moci. A ani nejsou schopni dohlédnout důsledky svého konání. V případě již zmíněného Jurečky jsem doufal, že dokáže více vzdorovat tlaku globální moci. Připomenu, jak tato moc funguje.

Každý může model porovnat s realitou. Tato vláda dokonce ignoruje i pohled nejlepších odborníků, které dala do svého týmu, například Daniela Prokopa, který napsal k řešení penzijní problematiky vynikající článek a podpořil původní Jurečkův názor z doby před jeho nešťastným obratem.

Veřejnost to tak nevnímá, resp. mediální mainstream to přechází bez povšimnutí, ale vývoj názorů na akademické půdě hraje velmi důležitou roli. Už i mladším akademikům dochází, že je něco divného na tom, kdo dělá v akademickém prostředí kariéru, a to nejen akademickou (příklady asi není nutné jmenovat), a kdo má problémy. Až příliš to připomíná atmosféru normalizace poté, co se tehdejší Československo dostalo pod nadvládu cizí moci. Mnozí z perspektivních mladých proto udržují s akademickou půdou pracovní kontakt, ale existenčně se zabezpečují mimo ni. Z toto nadhledu pak ještě přesněji začínají chápat, o co jde.

Jak hodnotíte změny v posledních měsících na evropské úrovni v ekonomickém kontextu dění na Východě a Západě? Co je klíčové?

Změny více či méně souvisely s velmi významnou rolí, kterou hraje právě v těchto dnech rozšíření

BRICS. Uvidíme, jaká bude konečná podoba a jak se uskupení vypořádá s odpoutáním od dolaru. S tím bude souviset dynamika změn, ke kterým bude docházet výrazným zužováním prostoru, do kterého lze exportovat inflaci způsobenou emitováním nekrytého dolaru. Je nutné si uvědomovat, že k vývozu inflace z USA, resp. k jejímu „rozvozu“ do celého světa, byla nutná dominantní geopolitická moc, která byla kupována právě z prostředků získaných emitováním ničím nekrytého dolaru.

Za nic bylo možné koupit vše, včetně lidských duší některých osob. Jedno souviselo s druhým. To už ve stávající míře nebude dále možné a vyvolá to určité turbulence. Doufejme, že převáží rozum a schopnost projít složitým obdobím bez drastických dopadů, které by mohly vést až k zániku lidské civilizace. Největším nebezpečím jsou dnes ti, kteří kvůli své kariéře, kvůli snaze „zalíbit se“ hročí situaci a stupňují konflikty do krajnosti.

Vaším zásadním tématem je i důchodová reforma. Máte jasný projekt, jak to udělat, aby se předešlo všem problémům, které si v tuto chvíli v souvislosti se stárnutím populace dokážeme představit? A s tím souvisí také otázka, jak reflektujete vládní návrhy ministra Jurečky?

Začnu od konce. Jurečka už je jiný Jurečka, než byl před rokem. S tím se ovšem musí vyrovnat sám. Pokud bych měl dát nějaká konkrétní doporučení:

1. Veřejně a to i prostřednictvím mediálního mainstreamu či na odborných fórech projednat cestu k co nejrychlejšímu sladění našeho systému průběžného penzijního pojištění se současným rakouským.
2. Poskytnout určitý prostor pro alternativní pohled, který říká, že k tomu, abychom prošli obdobím nepříznivého demografického vývoje v letech 2035-50, stačí, když vytvoříme dostatečně motivující prostředí k dobrovolnému individuálnímu prodloužení doby výdělečného uplatnění člověka.
3. Veřejně bude deklarováno, které zásady průběžného penzijního systému jsou neporušitelné, které jsou součástí základní společenské smlouvy. To třetí je mimořádně důležité, protože stávající vláda podlomila svými kroky důvěru v penzijní systém a nyní se jí to vrací tím, že má problém s jeho příjmovou stránkou. Je to jeden z typických projevů toho, že ji tvoří morálně i intelektuálně vyprázdnění jedinci, kteří se nechají řídit pokyny cizí moci, která nám škodí. Mj. – pokud by si akademická půda plnila svou roli, nedostali bychom se do současné situace.

K tomu, aby bylo možné pracovat na uplatňování „vize, kterou potřebujeme“, v praxi, potřebujete tak tisíc možná dva „zapálených a přemýšlivých“ lidí? Podle doktora Petra Hampla jich musí být více, že? Lze to nazvat nějakým formujícím se jádrem odporu vůči nové subkultuře nenávisti nebo nové aristokracii?

To jádro odporu a nápravy se již formuje. Nikdy nebude mít ostré hranice, takže otázka, zda stačí nebo nestačí dva a půl tisíce, není podstatná. Jde o to, jak kvalitní osobnosti to budou, jak budou schopny spolupracovat, jaké odhodlání budou mít. A hlavně, to považuji opravdu za nejdůležitější, jak bude každý z nich schopen pracovat na sobě s využitím podnětů od druhých. Dávám přitom přednost POCHOPENÍ těch „na opačné straně“, před NENÁVISTÍ k nim. Nejde totiž jen o obranu, ale také nápravu a následné prosazení perspektivních změn. K tomu bude potřeba i velké množství spojenců z řad těch, kteří dnes ještě slouží cizí moci.

Na svém webu píšete i toto: „Navíc došlo k zajímavému propojení aktuální otázky, zda tato vláda jsou ‚zombíci‘ a otázkou, zda procházíme osudovým úskalím lidských dějin.“ Že je tato vláda tak nějak akceptována zvenku si asi dokážeme představit, horší je to s

„osudovým úskalím dějin“. Člověk to může brát z různých stran, že dochází k výměně hegemonu nebo se odrazí od 7 zákonů egyptologa Bárty... V čem je tato doba přelomová podle Vás? A do jaké míry si za životní ohrožení, do kterého jsme se dostali, můžeme sami?

„Osudovost“ a „přelomovost“ jsou dva základní parametry současné doby. Oba souvisí s technologickým pokrokem a s tím, co říká egyptolog Bárta. Technologický pokrok umožnil výrazný růst blahobytu, tím ovšem vytvořil i živnou půdu pro „endoparazity,“ tj. ty, kteří jsou z lidského rodu, ale vymkli se mechanismům evoluční stability, které si každá pospolitost, od nejprimitivnějších organismů až po člověka, vytváří k tomu, aby přežila v nepříznivých podmínkách. Technologický pokrok současně žene civilizaci setrvačným směrem a nyní jde o to vrátit člověka zase do centra dění.

Podle mě nás čeká změna srovnatelná svou hloubkou s průmyslovou revolucí, v rámci které se stanou dominantními produktivní služby, tj. služby zaměřené na rozvoj, uchování a uplatnění schopností člověka. Důležité přitom bude ujasnit si, v čem jsou lidské schopnosti specifické, co je podstatou osobnosti člověka a co je umělou inteligencí nenahraditelné. Jde o strategickou otázku z hlediska pochopení role vzdělání v současnosti. K tomu na naší univerzitě, tj. VŠFS, připravujeme vědeckou konferenci.

A ještě k těm „zombíkům.“ Některým z mých kolegů se toto označení nelíbí. Ale to je dáno tím, že je velmi obtížné objasnit podstatu toho, jak se různí lidé ze své vlastní podstaty dělí na ty normální a na ty, kteří v sobě lidského ducha vyprazdňují.

Pokusím se alespoň stručně říci, o co jde. Naše přítomné bytí je situováno do kosmologické i everettovské (kvantové) mnohosvětovosti. S určitým zjednodušením lze říci, že svět zkouší všechny strukturální i vývojové alternativy. Protože náš svět, ten, který zažíváme či prožíváme, není chaotický, máme každý z nás jen jedinou konzistentní duchovní identitu. A každý z nás (pokud bych použil úvahu na motivy Schrödingerovy kočky) rozhodujeme o tom, zda naše přítomné bytí situujeme do světa, ve kterém má naše civilizace pokračování směrem k přesahu některých časoprostorových omezení svého vzniku, nebo do světa, který toto pokračování nemá, je slepou uličkou, jakýmsi odpadem tvořeným nepodařenými alternativami.

Tj. rozhodujeme o tom, zda v rámci dosažitelného poznání vztahujeme své přítomné bytí k přesahu stávajícího ve všech smyslech tohoto slova, nebo zda smysl nacházíme v požitcích „úspěšné kariéry“ a plodech této kariéry za cenu intelektuálního i morálního vyprazdňování, tj. zda jsme normální lidé, nebo „zombíci.“ Rozdíl je snadno rozpoznatelný i podle toho, do jaké míry člověk podléhá skupinové stupiditě ve smyslu Koukolíka. Možná tímto rozhodováním ovlivňujeme i náš podíl na velkém sjednocování těch civilizací, které překročí některá časoprostorová omezení své existence.

Mimochodem, demonstrace začnou už tento týden, na září je naplánováno x dalších různých protestů. Jak tohle skončí? Protesty už organizují všichni? Milion chviliek, opozice, mimoparlamentní opozice i odbory... Už chybí jen koalice? (Úsměv)

Každý chce prodemonstrovat sílu. Opozice se nedokáže dohodnout, reprezentanti jednotlivých složek se mezi sebou vzájemně podezírají ze zrady, chvilkaři jsou oporou vlády, odbory potřebují vykázat nějakou aktivitu, ale v podstatě nahrávají vládě téměř jako chvilkaři. Neúčinnost stávajícího odporu či jeho předstírání je dána právě tím, že politikaření stále vítězí nad kvalifikovaností. A to se nezmění, dokud nad pletichařením, kdy se různí političtí příštipkáři pokoušejí prosadit své ego, nepřevládne důraz na rozvíjení společného duchovního potenciálu těch, kteří budou nositeli změny. Jde o obnovení ducha národního obrození. Lidové nápravné hnutí musí být silné i v oblasti kultury, vědy a vzdělání. V těchto sférách zatím ještě probíhá proces „dočišťování,“ jak to vtipně nazval Korecký v souvislosti s kauzou Ševčík, ale brzy o sobě začnou dávat více vědět i ti, kteří pochopí, o co

jde. Zatím jsme jen v přípravné fázi.

Mimochodem, jak rychle podle Vás přejde ČR na euro?

Otázka spíše stojí tak, v jaké kondici bude euro v době, kdy by jeho přijetí bylo technicky možné. Finanční svět čekají poměrně brzy velké turbulence.

Pane docente, testujete umělou inteligenci. Co byste vzkázal lidem, kteří zatím věnují co nejvíce úsilí k tomu, aby se jí vyhnuli? Půjde to?

Co bych jim vzkázal? Aby si s ní popovídali. Je to velmi užitečný nástroj a velmi dobře naprogramovaný. Zde jsou příklady dvou zajímavých rozhovorů, které jsem s umělou inteligencí měl, včetně kontaktu na ni, který může každý použít – křížový výsledek umělé inteligence, a co si představuje i o čem sní umělá inteligence.

Právě nyní v souvislosti s přípravou naší konference si vyjasňuji s umělou inteligencí otázku, jak je to s „nebodovostí“ lidské existence v čase, jak probíhá proces přesahu stávajícího poznání apod. Umělá inteligence je velmi užitečná, pokud se jí umíme zeptat, ale není tak jednoduché formulovat otázku tak, aby hledala odpověď na to, co nás zajímá. Umělá inteligence je skvělá, ale je „z jiného těsta“, její stávající typ není schopen nahradit specifické atributy lidského myšlení, stále platí a ještě dlouho bude platit „člověk, to zní hrdě“.

[ZDROJ](#)